

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 Povrv-558/2020-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja SERTECO DI BIT BENIAMINO, Italija, Cordignano, Via Perre de Coubertin 1, OIB: 65514398613, zastupanog po punomoćnici Aniti Prelec, odvjetnici u Rijeci, protiv tuženika BRODOSPLIT d.d., Split, Put Supavla 21, OIB: 18556905592, zastupanog po zakonskom zastupniku Tomislavu Debeljaku, a ovaj po punomoćniku Milanu Veiću, odvjetniku u Splitu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 1. srpnja 2021. uz sudjelovanje punomoćnice tužitelja Anite Prelec, odvjetnice u Rijeci i punomoćnika tuženika Milana Veića, odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu presude 18. kolovoza 2021.

p r e s u d i o j e

I Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ivana Kristića iz Vrgorca, broj Ovr-256/2020 od 19. listopada 2020. u dijelu kojim se nalaže tuženiku BRODOSPLIT d.d. da tužitelju SERTECO DI BIT BENIAMINO isplati 15.000,00 EUR-a, u kunsjoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju kojeg objavi Hrvatska narodna banka na dan plaćanja, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos po stopi od 8%, a koju stopu određuje Europska središnja banka za transakcije unutar Europske unije, a koja teče na taj iznos od 25. siječnja 2020. pa do isplate, kao i u dijelu kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 4.957,99 kuna (slovima: četiritisućedestpedesetsedam kuna i devedesetdevet lipa), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 19. listopada 2020. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ivana Kristića iz Vrgorca, broj Ovr-256/2020 od 19. listopada 2020. u dijelu kojim se nalaže tuženiku BRODOSPLIT d.d. da tužitelju SERTECO DI BIT BENIAMINO isplati iznos od 37,50 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 19. listopada 2020. pa do isplate, na ime više zatraženih troškova ovršnog postupka, kao i za više zatraženu stopu zakonskih zateznih kamata (preko tri postotna poena do pet postotnih poena) koja teče na trošak ovršnog postupka te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

III Nalaže se tuženiku BRODOSPLIT d.d. da u roku od 15 (petnaest) dana naknadi tužitelju SERTECO DI BIT BENIAMINO trošak postupka u iznosu od 26.628,00 kuna (slovima: dvadesetšeststisućasestodvadesetosam kuna), dok se zahtjev tužitelja za više zatraženi iznos od 6.250,00 kuna odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj (ranije ovrhovoditelj) je 28. srpnja 2020. javnom bilježniku Ivanu Kristiću iz Vrgorca podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv ovršenika BRODOSPLIT d.d., radi naplate iznosa od 15.000,00 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Ivana Kristića iz Vrgorca, poslovni broj Ovr-256/2020 od 19. listopada 2020. određena je ovrha na novčanim sredstvima ovršenika.

2. Kako je ovršenik prigovorio protiv tog rješenja, predmetno rješenje o ovrsi je rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-558/2020-2 od 9. studenog 2020., stavljeno izvan snage i postupak je odlučeno nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

3. U postupku koji je pred ovim sudom nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga tužitelj je ustrajao u zahtjevu koji se odnosi na isplatu iznosa od 15.000,00 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, na ime neplaćenog dijela računa br. 2-19 od 23. prosinca 2019. Tužitelj je tijekom postupka istaknuo kako su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o poslovnom posredovanju 22. svibnja 2014., a kojim ugovorom je tužitelj trebao izvršavati usluge posredovanja za tuženika prilikom obavljanja radova vezanih za projekt Mose u Venecijanskoj laguni, dok se tuženik obvezao tužitelju platiti proviziju u iznosu od 1% nakon što primi uplate za izvedbu tih projekata. Stoga, tužitelj da je tuženiku izdao više računa, a račun koji je predmet ovog postupka da je račun br. 2-19 koji je izdan 23. prosinca 2019., na iznos od 40.000,00 EUR-a. Tuženik je dio tog računa u iznosu od 25.000,00 EUR-a podmirio pa tužitelj u ovom postupku potražuje neplaćeni iznos od 15.000,00 EUR-a, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

4. Tuženik je u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, koji se sada smatra odgovorom na tužbu, u cijelosti osporio potraživanje tužitelja koje je predmet ovog postupka te je naveo kako je tužitelj sva potraživanja koja je imao prema tuženiku naplatio. Stoga, tuženik se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže da sud po provedenom postupku odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan. Nadalje, tuženik je naveo kako račun ne može biti vjerodostojni knjigovodstveni dokument, odnosno da isti nije dokaz da je nekakva usluga izvršena.

5. Tijekom postupka tužitelj je ustrajao u tužbenom zahtjevu dok je tuženik istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije te prigovor promašene pasivne legitimacije.

6. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 15.000,00 EUR-a, u kunsjoj protuvrijednosti, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 25. siječnja 2020. pa do isplate, na ime neplaćenog dijela računa br. 2-19

od 23. prosinca 2019., a koji račun je tužitelj ispostavio tuženiku za izvršene usluge posredovanja.

7. U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao: ovjereni prijevod računa broj 2-19 od 23. prosinca 2019. (list 8 spisa), ovjereni prijevod izvoda broj 001/2020 (list 11 spisa), ovjereni prijevod dopisa kojeg je tužitelj uputio tuženiku 20. svibnja 2020. (listovi 15-18 spisa), dopis kojeg je tužitelj uputio tuženiku 19. lipnja 2020. (listovi 19 i 20 spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (listovi 22-33 spisa), ovjereni prijevod iz sudskog registra za tužitelja (listovi 53-64 spisa), Odluku tuženika o sazivu izvanredne skupštine (list 67 spisa), Bon 2 za tuženika od 11. ožujka 2021. (list 77 spisa), ovjereni prijevod ugovora o posredovanju od 22. svibnja 2014. (listovi 91-96 spisa), e-mail korespondenciju sadržanu u spisu (listovi 97-98 spisa), Ugovore o cesiji od 22. ožujka 2016. i 30. ožujka 2016. (listovi 99 i 100 spisa), ovjereni prijevod zahtjeva kojeg je tužitelj uputio Registru poduzeća Treviso – Belluno (listovi 115-132 spisa), kao i ovjereni prijevod dokumentacije sadržane na listovima 140-142 spisa.

8. Za naglasiti je da ovaj sud nije uzeo u obzir isprave i dokumentaciju koju je tuženik dostavio sudu uz podnesak od 30. lipnja 2021., a tužitelj 1. srpnja 2021., sve sukladno odredbi članka 299.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19. – dalje: ZPP).

9. Odredbom članka 299.a stavak 1. ZPP-a propisano je da sud može pozvati stranke da se u roku koji, u pravilu, nije duži od 30 dana pisano očituju na navode protivne stranke. Iz stavka 2. istog članka proizlazi da se stranka može na navode protivne stranke pravodobno očitovati i bez poziva suda tako da njezin podnesak bude dostavljen sudu i protivnoj strani najkasnije osam dana prije sljedećeg pripremnog ročišta ili ročišta za glavnu raspravu, dok iz stavka 3. istog članka proizlazi kako podneske koji su predani nakon isteka roka iz stavka 1. tog članka ili protivno odredbi iz stavka 2. tog članka sud neće uzeti u obzir. Iznimno, stranka može tražiti da ih sud uzme u obzir ako ih bez svoje krivnje nije mogla podnijeti pravodobno ili ako njihovo uzimanje u obzir ne bi dovelo do odugovlačenja postupka.

10. Naime, kako je pripremno ročište u ovoj pravnoj stvari održano 1. srpnja 2021., a na to ročište su stranke uredno pozvane na pripremnom ročištu koje je održao 15. travnja 2021., stranke su imale dovoljno vremena da se očituju na navode protivne strane te da sudu dostave isprave i dokumentaciju za koje smatraju da su potrebne. Stoga, sud podneske koji su dostavljeni dan prije održavanja tog ročišta, odnosno na dan održavanja ročišta, sukladno naprijed citiranoj odredbi članka 299.a ZPP-a nije uzeo u obzir. Imajući u vidu da su u ovoj pravnoj stvari već ranije odgođena pripremna ročišta koja su održana 5. ožujka 2021. i 15. travnja 2021. isključivo iz razloga što su stranke dostavljale podneske neposredno prije ročišta, a što je rezultiralo odgodama istih, s ciljem sprečavanja daljnje zlorabe procesnih ovlaštenja stranaka, ovaj sud podneske koji su dostavljeni protivno odredbi članka 299.a ZPP-a nije uzeo u obzir.

11. Tužbeni zahtjev je osnovan.

12. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno to da tužitelj u ovom postupku od tuženika potražuje iznos od 15.000,00 EUR-a, u kunsjoj protuvrijednosti, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, na ime neplaćenog dijela računa broj 2-19 kojeg je tužitelj ispostavio tuženiku 23. prosinca 2019.

13. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da tužitelj utuženi iznos od tuženika potražuje na ime neplaćenog dijela provizije za posredovanje prilikom izvođenja radova za potrebe projekta Mose u Venecijanskoj laguni, sve sukladno Ugovoru o poslovnom posredovanju od 22. svibnja 2014.

14. Među strankama nije bilo sporno ni to da je tužitelj račun br. 2-19 od 23. prosinca 2019. ispostavio tuženiku na iznos od 40.000,00 EUR-a, kao ni to da je tuženik platio dio tog računa u iznosu od 25.000,00 EUR-a 20. ožujka 2020.

15. Kao sporno među strankama trebalo je utvrditi jesu li tužitelj i tuženik bili u poslovnom odnosu, kao i to je li tužitelj tuženiku ispostavio račun koji je predmet ovog postupka. Nadalje, kao sporno trebalo je utvrditi i to je li tuženik platio dio tog računa, kao i je li tom računu prigovorio.

16. Nadalje, kao sporno trebalo je utvrditi je li osnovan istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije, kao i prigovor promašene pasivne legitimacije.

17. Odredbom članka 835. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje: ZOO) propisano je da se ugovorom o posredovanju obvezuje posrednik dovesti u vezu s nalogodavcem osobu koja bi s njim pregovarala o sklapanju ugovora, a nalogodavac se obvezuje isplatiti mu određenu proviziju, ako ugovor bude sklopljen.

18. Ugovor o posredovanju je dvostranoobvezni ugovor kojim se posrednik obvezuje dovesti u vezu s nalogodavcem osobu koja bi s njim pregovarala o sklapanju ugovora, dok se nalogodavac obvezuje isplatiti mu određenu proviziju ako ugovor bude sklopljen.

19. Odredbom članka 844. stavak 1. ZOO-a propisano je da posrednik ima pravo na proviziju i kad nije ugovorena, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da ako visina provizije nije određena ni tarifom ili kojim drugim općim aktom, ni ugovorom, a ni običajem, odredit će je sud prema posrednikovu trudu i učinjenoj usluzi.

20. Odredbom članka 845. stavak 1. ZOO-a propisano je da posrednik stječe pravo na proviziju u trenutku sklapanja ugovora za koji je posredovao, ako što drugo nije ugovoreno. Iz stavka 2. istog članka proizlazi da ako je ugovor sklopljen pod odgodnim uvjetom, posrednik stječe pravo na proviziju tek kad se uvjet ostvari, dok iz stavka 3. istog članka proizlazi da kad je ugovor sklopljen pod raskidnim uvjetom, ostvarenje uvjeta nema utjecaja na posrednikovo pravo na proviziju. Stavkom 4. istog članka propisano je da u slučaju nevaljanosti ugovora posrednik ima pravo na proviziju ako mu uzrok nevaljanosti nije bio poznat.

21. Po provedenom postupku, ocjenom svih izvedenih dokaza, ovaj sud je utvrdio sljedeće odlučne činjenice:

- da su tužitelj kao posrednik i tuženik kao nalogodavac 22. svibnja 2014. sklopili Ugovor o poslovnom posredovanju kojim ugovorom se tužitelj kao posrednik obvezao pružiti pomoć tuženiku pri praćenju projekta „Paraole Bocca di Melamocco and Chioggia“ vezanog za sklapanje i realizaciju ugovora između tuženika i Consorzio Venezia Nuova kao kupca,

- da je između stranaka ugovoreno kako će, u slučaju da pregovori budu uspješni te ukoliko nalogodavac i kupac (Consorzio Venezia Nuova) sklope ugovor ili u slučaju da nalogodavac kupcu pruži bilo kakvu uslugu ili izvrši prodaju, posrednik imati pravo na proviziju koja je izravno proporcionalna ukupnom bruto iznosu potpisanog ugovora ili iznosa usluga ili prodaja koje izvrši nalogodavac,

- da je između stranaka ugovoreno kako se visina provizije određuje na način da posredniku pripada 1% (jedan posto) + PDV (porez na dodanu vrijednost) od ukupne neto vrijednosti ugovora/svih pruženih usluga ili prodaja,

- da je između stranaka ugovoren način i rokovi plaćanja provizije (članak 4. Ugovora),

- da je tuženik zaključno s lipnjem 2019. primio cjelokupnu uplatu od kupca vezano za projekt Mose u Venecijanskoj laguni u iznosu od 51.236.460,00 EUR-a,

- da tužitelj smatra kako mu po Ugovoru o posredovanju pripada ukupno 512.364,60 EUR-a na ime provizije te da se u više navrata obraćao tuženiku radi naplate tog iznosa,

- da je tuženik tužitelju na ime provizije isplatio ukupno 282.970,31 EUR-a, dok preostali iznos nije plaćen,

- da je tužitelj tuženiku 23. prosinca 2019. ispostavio račun u iznosu od 40.000,00 EUR-a, a koji iznos predstavlja dio provizije za posredovanje koja tužitelju pripada po Ugovoru o posredovanju od 22. svibnja 2014. te da je tuženik po tom računu tužitelju platio 25.000,00 EUR-a 20. ožujka 2020., dok iznos od 15.000,00 EUR-a nije plaćen,

- da tužitelj u ovom postupku od tuženika potražuje iznos od 15.000,00 EUR-a, u kunsnoj protuvrijednosti, na ime neplaćenog dijela provizije po računu broj 2-19 od 23. prosinca 2019.

22. Tužitelj je uz prijedlog za ovrhu dostavio ovjereni prijevod računa broj 2-19 od 23. prosinca 2019., kao i izvadak o prometu po računu tužitelja, dok je tijekom postupka (do zaključenja prethodnog postupka) u spis dostavljen Ugovor o posredovanju od 22. svibnja 2014.

23. Odredbom članka 31. stavak 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 55/16., 73/17. i 131/20. – dalje: OZ) propisano je da je vjerodostojna isprava, prema tom Zakonu, račun, mjenica i ček s protestom i povratnim računima kad je to potrebno za zasnivanje tražbine, javna isprava, izvadak iz poslovnih knjiga, po zakonu ovjerovljena privatna isprava te isprava koja se po posebnim propisima smatra javnom ispravom. Računom se smatra i obračun kamata.

24. Uvidom u ovjereni prijevod Ugovora o posredovanju od 22. svibnja 2014. utvrđeno je da je isti zaključen između tuženika kao nalogodavca i tužitelja kao posrednika te da se istim ugovorom tužitelj obvezao tuženiku pružati usluge posredovanja vezano za projekt pobliže naveden u članku 1. predmetnog ugovora, dok se tuženik obvezao tužitelju platiti proviziju za pružene usluge posredovanja uz uvjet i na način kako je to pobliže navedeno u članku 4. predmetnog ugovora.

25. Uvidom u dopis od 20. svibnja 2020. utvrđeno je da je tužitelj pozvao tuženika na plaćanje provizije za izvršene usluge posredovanja sukladno naprijed spomenutom ugovoru o posredovanju. Iz istog dopisa proizlazi da tužitelj od tuženika potražuje ukupno 512.364,60 EUR-a na ime provizije za posredovanje sukladno ugovoru od 22. svibnja 2014., kao i to da je tuženik tužitelju platio ukupno 282.970,31 EUR-a, dok je iznos od 204.394,29 EUR-a ostao nepodmiren.

26. Nadalje, uvidom u predmetni dopis utvrđeno je da je tužitelj u istom naveo kako je tužitelj tuženiku ispostavio račun broj 2/19 23. prosinca 2019. u iznosu od 40.000,00 EUR-a, a koji račun je plaćen u iznosu od 25.000,00 EUR-a, dok preostali iznos od 15.000,00 EUR-a, nije plaćen.

27. Uvidom u račun broj 2-19 utvrđeno je da je isti izdan 23. prosinca 2019. u iznosu od 40.000,00 EUR-a.

28. Uvidom u ovjereni promet stanja po računu tužitelja (list 10 spisa) utvrđeno je da je tuženik 20. ožujka 2020. tužitelju platio 25.000,00 EUR-a te da je kao opis plaćanja naveden „U646505 – DIO – RAČUN br. 2-19“.

29. Prema tome, iz naprijed navedenog proizlazi kako su tužitelj kao posrednik i tuženik kao nalogodavac 22. svibnja 2014. sklopili Ugovor o posredovanju te da se tim ugovorom tužitelj obvezao za tuženika izvršavati usluge posredovanja vezano za sklapanje ugovora, pružanje usluga i obavljanje određenih poslova vezanih za projekt Mosa u Venecijanskoj laguni, a da se tuženik obvezao tužitelju platiti proviziju ukoliko dođe do sklapanja tih poslova. S obzirom da je tuženik posredstvom tužitelja realizirao te pravne poslove, kao i to da je naplatio pružene usluge i obavljene poslove u iznosu od 51.236.460,00 EUR-a, a da je između stranaka ugovoreno da je u tom slučaju tuženik dužan platiti tužitelju 1% neto vrijednosti ugovora, tužitelj je tuženiku 23. prosinca 2019. ispostavio račun na iznos od 40.000,00 EUR-a radi naplate dijela provizije po tom ugovoru. Predmetni račun je tuženik platio u iznosu od 25.000,00 EUR-a 20. ožujka 2020., dok račun u preostalom dijelu nije osporen niti je plaćen pa osnovano tužitelj u ovom postupku od tuženika potražuje utuženi iznos od 15.000,00 EUR-a, koji predstavlja neplaćeni dio računa broj 2-19 od 23. prosinca 2019.

30. Naime, uvidom u ovjereni promet stanja po računu tužitelja (list 10 spisa) utvrđeno je da je tuženik 20. ožujka 2020. tužitelju platio 25.000,00 EUR-a te da je kao opis plaćanja naveden „U646505 – DIO – RAČUN br. 2-19“. Prema tome, i iz navedenog proizlazi kako je tuženik bio svjestan da plaća samo dio računa broj 2-19 i da je u obvezi platiti i ostatak iznosa računa jer bi u protivnom tuženik kao pravna osoba koja je prilikom ispunjavanja svojih obveza dužna postupati s povećanom pažnjom zasigurno osporio taj račun u dijelu za kojeg smatra da nije osnovan.

31. Stoga, kako tuženik tijekom postupka nije dokazao da je osporio predmetni račun, niti je osporio da je istog zaprimio i djelomično platio, odnosno da ga je vratio tužitelju radi ispravka ili dopune u pogledu njegovog sadržaja, ovaj sud smatra da je tuženik predmetni račun prihvatio kao valjan.

32. Prema tome, kako tuženik na kojem je bio teret dokazivanja (članak 221.a ZPP-a) nije dokazao da je tužitelju platio utuženi iznos, odnosno da je tužitelju dužan platiti manji iznos, tuženika je valjalo obvezati na plaćanje utuženog iznosa.

33. Naime, svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica koje su za nju povoljne te na kojima temelji svoje zahtjeve i prigovore, osim ako iz zakona ne proizlazi drugačije (članak 7. stavak 1. i 219. stavak 1. ZPP-a). Stoga je dužnost stranaka iznijeti činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva (ili tvrdnje) stranke pa predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izgleda za uspjeh u parnici.

34. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje oslanjajući se na slobodnu ocjenu dokaza, tada dolaze u obzir pravila o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221.a ZPP-a koja u osnovi obvezuju sud uzeti kao nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist nije bila u stanju pružiti dovoljno odgovarajućih dokaznih sredstava.

35. Stoga, kako tuženik tijekom postupka nije predložio izvođenje dokaza kojima bi dokazao da je tužitelju dužan manji iznos, odnosno da nema nikakvih dugovanja prema tužitelju, ovaj sud je primjenom odredbe članka 221.a ZPP-a smatrao da ta činjenica nije dokazana.

36. Slijedom svega naprijed navedenog, kako je ocjenom svih dokaza izvedenih tijekom postupka utvrđeno da je tužitelj za tuženika izvršavao usluge posredovanja te da je tužitelj tuženiku za izvršene usluge ispostavio račun kojeg je tuženik djelomično platio, a da istog nije prethodno osporio, tuženik je u obvezi tužitelju platiti neplaćeni iznos računa kojeg mu je tužitelj ispostavio 23. prosinca 2019. u visini od 15.000,00 EUR-a, u kunsnoj protuvrijednosti, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 25. siječnja 2020. pa do isplate, po stopi od 8%, a koju stopu određuje Europska središnja banka za transakcije unutar Europske unije, sve na način kako je to pobliže navedeno pod točkom I. izreke ove presude.

37. Ovaj sud je navode tuženika vezano za istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije, kao i istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije ocijenio kao neosnovane, paušalne i usmjerene isključivo na pokušaj oslobađanja obveze plaćanja. Naime, tužitelj je tijekom postupka dokazao da su upravo tužitelj i tuženik zaključili ugovor o posredovanju, da je tužitelj ispunio svoju ugovornu obvezu, da je tužitelju ispostavio račun u kojem je obračunao proviziju u iznosu od 40.000,00 EUR-a, kao i to da je tuženik taj račun djelomično platio. Stoga, navodi tuženika vezani za nedostatak aktivne legitimacije, kao i prigovor promašene pasivne legitimacije nisu osnovani.

38. Tužitelj je tijekom postupka predlagao da sud izvede dokaz saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Beniamina Bitu, svjedoka Francesca Ossola, Avv. Giuseppe Fiengo Amministratori del Consorzio, Daria Berti, Alberta Borghi, Francesca Zago, Fabia Zanardo, Sandra Citon Per la Direzione Lavori, Alberta Fisichella, Alessandra Schivalocchi i Marcella Lazzarato. Po ocjeni ovog suda, izvođenje tih predloženih dokaza nije bilo potrebno iz razloga što su sve odlučne

činjenice utvrđene ocjenom materijalnih dokaza priloženih u spisu, pa bi izvođenje dokaza saslušanjem predloženih svjedoka i zakonskog zastupnika tužitelja dovelo do nepotrebnog odugovlačenja postupka, a ne bi dovelo do drugačije odluke suda. Stoga, ovaj sud je taj dokazni prijedlog tužitelja odbio kao nepotreban.

39. Kako je ovaj postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, sud je sukladno odredbi članka 451. stavak 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ivana Kristića iz Vrgorca, poslovni broj Ovr-256/2020 od 19. listopada 2020. u dijelu kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 15.000,00 EUR-a, u kunsjoj protuvrijednosti, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 25. siječnja 2020. pa do isplate, sve na način kako je to pobliže navedeno u izreci ove presude, pod točkom I.

40. Nadalje, platni nalog sadržan u ranije citiranom rješenju o ovrsi je valjalo održati na snazi i u dijelu kojim se tuženiku nalaže platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 4.957,99 kune. Predmetni trošak se odnosi na trošak sastava prijedloga za ovrhu u visini od 250 bodova (Tbr. 10.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15. – dalje: Tarife), u svezi s Tbr. 7.1. Tarife), odnosno 2.500,00 kuna (1 bod = 10,00 kuna prema Tbr. 50. Tarife), kao i trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 1.466,39 kuna, sukladno Pravilniku o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj 139/10.), sve uvećano za 25% PDV-a (991,60 kuna),

41. Dakle, tužitelju je valjalo priznati ukupan trošak ovršnog postupka u iznosu od 4.957,99 kuna.

42. Tužitelju je na taj iznos valjalo priznati i zakonsku zateznu kamatu po stopi određenoj člankom 29. stavak 2. ZOO-a koja na taj iznos teče od donošenja rješenja o ovrsi (19. listopada 2020.) pa do isplate, a koja se određuje za ostale odnose.

43. Nadalje, platni nalog je valjalo ukinuti u dijelu kojim se tuženiku nalaže isplatiti tužitelju iznos od 37,50 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na taj iznos od 19. listopada 2020. pa do isplate, na ime više zatraženog troška ovršnog postupka. Naime, tužitelj nije dokazao da mu je materijalni trošak i paušalni trošak javnog bilježnika uistinu nastao pa je platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi valjalo ukinuti u tom dijelu i tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

44. Nadalje, platni nalog sadržan u ranije citiranom rješenju o ovrsi je valjalo ukinuti za više zatraženu stopu zakonskih zateznih kamata koje teku na trošak ovršnog postupka (preko tri postotna poena do pet postotnih poena). Po ocjeni ovog suda, obveza tuženika na plaćanje troškova ovršnog postupka ne predstavlja obvezu iz trgovačkog ugovora niti se radi o obvezi iz ugovora kojeg su sklopili trgovac i osoba javnog prava, pa je zahtjev tužitelja valjalo odbiti kao neosnovan u dijelu koji se odnosi na više zatraženu stopu zakonskih zateznih kamata od dva postotna poena (preko tri postotna poena do pet postotnih poena).

45. S obzirom na navedeno, odlučeno je kao u izreci ove presude, pod točkom II.

46. Kako je tužitelj u cijelosti uspio sa tužbenim zahtjevom, odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umještaču nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, u svezi s odredbama članaka 164. stavak 1. ZPP-a i 155. stavak 1. ZPP-a.

47. Odredbom članka 164. stavak 1. ZPP-a propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu.

48. Odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

49. Po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora, tužitelju je valjalo priznati po 250 bodova za sastav četiri obrazložena podneska (Tbr. 8.1. Tarife) te po 250 bodova za zastupanje na ročištima održanim 5. ožujka 2021., 15. travnja 2021. i 1. srpnja 2021. (Tbr. 9.1. Tarife), odnosno ukupno 1.750 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 10,00 kuna (Tbr. 50. Tarife), tužitelju je valjalo priznati ukupno 17.500,00 kuna, uvećano za 25% PDV-a (4.375,00 kuna), odnosno sveukupno 21.875,00 kuna.

50. Tom iznosu valjalo je pridodati i trošak prijevoda dokumentacije koju je tužitelj dostavio u spis u ukupnom iznosu od 4.753,00 kuna, sve sukladno računima koje je tužitelj dostavio u sudski spis uz podneske od 15. ožujka 2021. i 26. travnja 2021. Naime, upravo je tuženik svojim radnjama i osporavanjem postojanja pravnog odnosa između stranaka tužitelju prouzročio te troškove.

51. Dakle, tužitelju je valjalo priznati ukupan trošak postupka u iznosu od 26.628,00 kuna.

52. Tužitelju nije priznat više zatraženi trošak postupka u iznosu od 6.250,00 kuna, na ime troška sastava dva podneska. Naime, kako je Tbr. 8.1. Tarife propisano da odvjetniku pripada trošak sastava najviše četiri obrazložena podneska, tužitelju ne pripada trošak sastava preostalih podnesaka bez obzira što su isti dostavljeni u sudski spis.

53. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom III. izreke ove presude.

U Splitu 18. kolovoza 2021.

Sutkinja
Rajana Buljan

Dokument je elektronički potpisan:

RAJANA BULJAN

Vrijeme potpisivanja:

18-08-2021

09:33:48

DN:

C=HR

O=TRGOVA KI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236

L=SPLIT

S=BULJAN

G=RAJANA

CN=RAJANA BULJAN

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu. Žalba se podnosi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovog suda, u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog opravka ove presude.

Dostaviti:

- tužitelju po punomoćnici Aniti Prelec, odvjetnici u Rijeci
- tuženiku po punomoćniku Milanu Veiću, odvjetniku u Splitu
- u spis

Broj zapisa: **eb2fe-a700a**

Kontrolni broj: **08464-d5036-89231**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Povrv-558/2020-23**Vrsta odluke:** Presuda**Donositelj:** Rajana Buljan**Datum pravomoćnosti:** 19.05.2022.**Datum ovršnosti:** 16.09.2022.

Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: Prvostupanjska presuda preinačena presudom VTS-a poslovni broj PŽ-4877/2021-3 od 19. svibnja 2022. u dijelu u kojem se tuženiku nalaže da tražbinu namiri u kunsjoj protuvrijednosti, dok je u preostalom dijelu presuda potvrđena.

Dokument je elektronički potpisan:

RAJANA BULJAN

Vrijeme potpisivanja:

23-09-2022

08:13:49

DN:

C=HR

O=TRGOVA KI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#130D48523330383432323937393236

L=SPLIT

S=BULJAN

G=RAJANA

CN=RAJANA BULJAN

Broj zapisa: **eb312-0aca9**

Kontrolni broj: **04282-401ae-7398f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.